

Det inre rummet, den fokuserade tomheten

Mina älskade vänner, ni är välsignade i kropp, själ och ande. Er väg är välsignad varje steg på vägen. Ni kan ibland tvivla på detta när vägen blir tuff. Men när det är så, är det inte för att välsignelser undanhålls er. Det beror på att du möter delar av ditt inre landskap som framgångsrikt behöver genomkorsas. För att genomkorsa en svår inre terräng, är det nödvändigt att förstå dess innebörd för ditt eget väsen och därmed att lösa upp vägspärrarna som du upptäcker på din väg.

Vi har ibland diskuterat detta inre landskap. Jag har nämnt *det inre rummet*¹ som utgör den verkliga världen. Uttrycket "det inre rummet" används ganska ofta i er värld nu för tiden, som en motsats till det yttre rummet. De flesta människor tänker på det inre rummet enbart som en symbolisk beskrivning av en persons sinnestillstånd. Så är det inte. Det inre rummet är en ofantlig verklighet, en verklig värld. Det utgör i själva verket det verkliga universumet, medan det yttre rummet utgör en spegelbild, en återspeglning av det. Detta är anledningen till att den yttre verkligheten aldrig riktigt kan greppas. Livet kan aldrig riktigt förstås och upplevelsemässigt absorberas när det betraktas enbart från utsidan. Detta är anledningen till att livet är så frustrerande, och ofta så skrämmande, för så många människor.

Jag kan se att det är svårt att förstå hur det inre rummet kan vara en värld i sig – *världen*. Anledningen till denna svårighet ligger återigen i det begränsade tid-rum-kontinuum i er tredimensionella verklighet. Allting ni ser, rör och upplever, uppfattas ur ett mycket begränsat perspektiv. Sinnet är fokuserat på, tillvant, betingat att fungera i en viss riktning och är därför vid denna vägpunkt oförmöget att uppfatta livet på något annat sätt. Men detta sätt att uppfatta verkligheten är ingalunda det enda sättet, det riktiga sättet eller det fullständiga sättet.

Målet i varje andlig disciplin är att uppfatta livet på detta andra sätt, sättet som går utöver den yttre återspegligen, sättet som fokuserar på nya dimensioner som återfinns i *det inre rummet*. Inom vissa discipliner kan detta mål vara direkt omnämnt eller så nämns det kanske aldrig som sådant.

¹ Eng. "inner space". Övers. anm.

Men när en viss punkt i utveckling och rening uppnås, vaknar det nya seendet – ibland plötsligt, ibland gradvis. Även det plötsliga i seendet är bara en illusion, då det egentligen utgör resultatet av många mödosamma steg och inre strider.

Den mänskliga vetenskapen har erkänt att varje atom är en kopia av det yttre universumet, så som ni känner till det. Detta erkännande är mycket betydelsefullt. Kanske kan ni föreställa er att precis som tiden utgör en variabel, beroende på den dimension som den upplevs från, så utgör även rummet det. Precis som det egentligen inte finns någon objektiv, fixerad tid, finns det inte något objektivt, fixerat rum. Ert verkliga väsen kan leva, andas och röra sig och täcka stora avstånd inom en atom i enlighet med era yttre mått. När anden drar sig tillbaka till den inre världen, förändras måttens relation, precis som relationen till tiden förändras. Detta är anledningen till att ni tycks förlora kontakt med och medvetenhet om så kallade ”döda” människor. De lever i den inre verkligheten som för er än så länge endast utgör en abstraktion. Den faktiska abstraktionen är dock det yttre rummet.

I den fysiska döden drar sig anden, det som är levande, tillbaka in i den inre världen, inte som ofta felaktigt antas, in i himlen. Den lyfts inte ut ur kroppen; den flyter inte ut i det yttre rummet. Om en utomsinnlig varseblivning ibland tycks visa en sådan syn, utgör den återigen enbart en spegelbild av den inre händelsen.

På samma sätt har en majoritet av människor under mycket lång tid sökt efter Gud uppe i himlen. När Jesus Kristus kom, lärde han ut att Gud finns i de inre rymderna och han måste bli funnen där. Detta är också anledningen till att alla meditationsmetoder och övningar fokuserar på *det inre rummet*.

För länge sedan föreslog jag en meditationsövning där ni inte tänker, där ni gör er själva tomma. De av er som ibland provar den här övningen erfar hur svårt det är att göra det. Sinnet fylls med sitt eget material och att få det stilla är ingen lätt uppgift. Det finns flera sätt att göra det. Österländska religioner brukar närma sig det genom långvarig praktik och disciplin. Detta, tillsammans med avskildhet och yttre stillhet, kan så småningom frambringa inre stillhet.

Vårt tillvägagångssätt på denna väg är annorlunda. Denna undervisning vill inte ta er ut ur er värld. Målet är tvärtom att vara *i* er värld, på bästa möjliga sätt – att förstå, att acceptera och att skapa den på det mest fruktbara, konstruktiva sätt. Detta kan bara göras när du är fullt medveten om och förstår dig själv och när du, som jag nämnde, färdas igenom de utmanande vidderna som måste göra dig bättre rustad att fungera i den tredimensionella verkligheten. Det finns då inte någon splittring mellan det inre och det yttre rummet. Allteftersom den inre sanningen regerar, ökar förnimmelsen av den yttre sanningen. Allteftersom förståelsen för jaget växer, ökar också

förståelsen för världen. Allteftersom du lär dig att omforma det inom dig som är ofullständigt, felaktigt, lär du dig också att omstrukturera – transformera – ditt yttre liv. Allteftersom du lär dig om din eviga skönhet som en gudomlig manifestation, vidgas också din syn till en större uppskattning av Skaparens och skapelsens skönhet. Allteftersom en frid inom dig kommer till stånd, kommer du också till ro med den här världen, även när du är omgiven av oönskade upplevelser. Du kräver med andra ord inte yttre förhållanden av absolut avskildhet för att nå det inre rummet. Du tar den andra vägen där du går rakt igenom det som tycks utgöra de största hindren: bristerna inom och omkring dig. Du närmar dig dem, du handskas med dem tills de förlorar sin skräckinjagande aspekt. Detta är er väg.

Att fokusera på den inre tomheten utgör ytterligare en övning som är mycket nyttig, men den får aldrig utgöra det enda tillvägagångssättet för självförverkligande, precis som hanterandet av de yttre ogynnsamma betingelserna i er värld aldrig får utgöra det enda tillvägagångssättet för er egen och världens frälsning.

Den fokuserade tomheten växer, både avsiktligt och spontant, allteftersom inre hinder avlägsnas. På de tidiga stadierna upplever du just det: tomhet, intighet. Om ditt sinne kan lugna sig, möter du tomrummet. Detta är vad som gör försöket så skrämmande. Det tycks bekräfta misstanken att det inte finns någonting inom dig, att du faktiskt bara är ditt yttre, dödliga jag. Detta är anledningen till att sinnet gör sig så upptaget och högljutt – i syfte att utplåna tystnaden som tycks förebåda en intighet.

Du behöver återigen modet att gå igenom en tunnel av osäkerhet. Du behöver ta risken att tillåta den stora tystnaden som, till en början, är tom på mening och saknar allting som betyder liv eller medvetande.

Jag tror att de flesta av er redan har upplevt hur din inre Guds röst, det högre jagets röst, sänder sina inspirationer genom ditt sinne, inte nödvändigtvis omedelbart efter en meditation eller bön, utan någon gång senare, ofta när du minst tänker på det. Det är då som ditt sinne är avslappnat nog och tillräckligt fritt från egenvilja för att låta den inre rösten träda fram. Samma sak gäller för upplevelsen av det inre universumet – den verkliga världen.

Den fokuserade tomheten kommer att föra dig i kontakt med alla nivåer av ditt väsen. Den tillåter att det som var dolt kommer fram – förvrängningarna, felaktigheterna, material knutet till det lägre jaget och så småningom verkligheten av ditt högre jag och den vidsträckta världen av evigt liv i vilket det vistas. Det finns många steg och faser att gå igenom. De senare stadierna kan äga rum först när en viss rening och integrering har uppnåtts. *Ofokuserad tomhet* utgör en minskning av medvetandet. *Fokuserad tomhet* utgör en höjning av medvetandet. Det förstnämnda utgör en

förströddhet där sinnet diffust vandrar, vilket kan leda till *frånvarande* tomhet. Slutstadierna är sömn eller andra medvetlösa tillstånd. *Fokuserad tomhet* är ytterst koncentrerad, medveten och fullt närvarande.

Om du fokuserar på den inre världen på bekostnad av din yttre värld, skapar du inte bara en splittring, utan också ett tillstånd där du går miste om syftet med din inkarnation. Hur kan du fullgöra din uppgift, vad den nu kan vara, om du inte använder din yttre värld för detta syfte? Du skulle inte ha kommit in i den här dimensionen om det inte hade varit en nödvändighet för dig. Du behöver alltså använda den och alltid sätta de yttre och inre betingelserna i en meningsfull relation till varandra. Ni lär er att göra det på denna väg. Alla era yttre upplevelser relateras till er personlighet, till olika nivåer av ert jag. Ditt inre väsen skapar alltid dina yttre betingelser, en sanning som man snart lär sig att känna igen på denna väg. Om det yttre inte relateras till det inre som ett oupphörligt sätt att leva, måste obalansen skapa ogynnsamma betingelser. Ni kan ibland se i er värld hur människor som gör en hel del gott arbete utåt sett, förlorar sin väg lika lätt som de som aldrig skänker andra en tanke. Den yttre goda avsikten och det goda arbetet behöver ha ett inre fokus för att undvika ett disharmoniskt tillstånd och en farlig splittring.

Den fokuserade tomheten tar dig så småningom till evighetens ljus. Vi kanske kan kategorisera vissa grundläggande stadier, även om vi måste överförenkla något. I verkligheten överlappar ofta stadierna varandra och uppträder inte i den prydliga rad som beskrivs här i syfte att förtydliga.

1) Du upplever sinnets brus och upptagenhet.

2) När du lyckas lugna bruset, möter du tomhet, intighet.

3) Insikter vad gäller jaget, samband mellan vissa aspekter av jaget och yttre upplevelser blir tydliga. En ny förståelse inträder och med den hittills okända nivåer av material knutet till det lägre jaget. Detta stadium är en stråle av gudomlig vägledning och inte enbart en upplevelse av det lägre jaget. Igenkännandet av det lägre jaget är alltid en yttring av det högre jagets vägledning.

4) Direkt manifestation av det högre jagets budskap, eller vad man kallar öppnandet av din kanal. Du tar emot råd, uppmuntran, ord som är avsedda att ge dig mod och tilltro. I den här fasen är den gudomliga vägledningen fortfarande verksam främst genom ditt sinne. Den utgör inte nödvändigtvis en total emotionell och andlig upplevelse. Manifestationen kan stimulera och glädja dig, men denna reaktion är ett resultat av den kunskap som din hjärna har absorberat och funnit övertygande.

5) I detta stadium sker en direkt, total, andlig och emotionell upplevelse. Hela ditt väsen fylls med den heliga Anden. Du *vet*, inte indirekt genom ditt sinne, utan direkt genom hela ditt väsen. Att veta genom sinnet är alltid en *indirekt* kunskap. Det är en *förmedlad kunskap*. Den mänskliga hjärnan är det instrument som människor behöver för att fungera på denna nivå av medvetandet. *Direkt kunskap* är annorlunda.

Den här fasen har många underavdelningar, många stadier i sig. Det finns många – nej, obegränsade – möjligheter som den verkliga världen kan upplevas på. En utgör helt enkelt *ett totalt vetande* som påverkar varje fiber i ditt väsen, varje nivå av ditt medvetande. Upplevelser av den verkliga världen kan också inträffa genom syner av andra dimensioner, men sådana syner är aldrig saker man bara ser. De utgör alltid en total upplevelse som påverkar hela personen.

I den verkliga världen, i motsats till i er fragmenterade värld, är varje sinnesintryck fullständigt. Att se är aldrig bara att se, det är att samtidigt höra, smaka, känna, lukta – och många andra intryck som ni inte alls känner till på er nivå av tillvaron. I det femte stadiet är att se, höra, uppfatta, känna, veta alltid allomfattande. De omfattar varje förmåga som Gud har skapat. Ni kan knappast föreställa er dessa förmågors rikedom, variation och oändliga möjligheter.

Den fokuserade tomheten är det ideala tillståndet för att fyllas av den heliga Anden. Den heliga Anden utgör hela Guds värld i all dess prakt, i dess obeskrivliga storslagenhet. Dess rikedom kan omöjligt förmedlas i det mänskliga språket. Det finns inget sätt att beskriva vad som finns när rädsla, tvivel, misstro – och därmed lidande, död och allt ont – övervinns. Fokuserad tomhet utgör därför ingenting annat än en tröskel till en fullhet som endast existerar i andens värld.

Praktiserandet av fokuserat tomrum får aldrig ske i en inställning där det finns omedelbara förväntningar. Det är i själva verket nödvändigt att *inte ha några förväntningar* alls: förväntningar skapar spänning och spänning hindrar det nödvändiga tillståndet av total inre och yttre avslappning. Förväntningar är dessutom orealistiska, för det kan ta många inkarnationer av utveckling innan en människa någonsin kan komma nära dessa upplevelser. Att ha någon form av förväntningar kommer alltså att ge upphov till besvikelser, som i sin tur utlöser en kedjereaktion av ytterligare negativa känslor såsom tvivel, rädsla och missmod.

Jag berättar om detta ämne för att jag vill förbereda er för en viktig övning i er meditation. Jag har diskuterat detta tidigare i samband med de olika sätten att meditera, särskilt de som handlar om *att inprägl*a och *att uttrycka*.² Många av era meditationer har handlat om att inprägla och bör fortsätta att göra det. Att inprägla är att rena sinnet och tjänar till att göra sinnet till ett konstruktivt verktyg. Verktuget blir då ett kreativt medel.

² Eng. "Impression" respektive "expression". Se även föredrag nr 131. Övers. anm.

Den uttryckande aspekten har börjat manifestera sig i viss grad hos er vars kanaler är öppna, även om det bara sker ibland. Men ni behöver känna till att det finns ytterligare stadier, ytterligare faser och möjligheter, och ni bör närma er dem med tålmod, vördnad och ödmjukhet. Ni bör förstå att dessa upplevelser kommer att öppna de vidsträckta inre rymderna där många världar, många universum, många sfärer existerar, ändlösa slätter, berg, hav av obeskrivlig skönhet. Ni bör veta att dessa inre rymder inte är abstraktioner eller symboliska uttryck; de är mycket mer verkliga och tillgängliga än er yttre, objektifierade värld som ni tror utgör den enda verkligheten. Det inre rummet baseras på andra mått, på en annan relativitet mellan tid/rum/rörelse och mått. Även ett diffust och töckenartat beaktande av den här idén från er sida, kommer att förändra ert synsätt och skapa ett nytt sätt att närma sig det fortsatta arbetet på er väg.

Ni behöver inte spendera timmar på att praktisera fokuserad tomhet. Det är inte syftet. Men ni kan försöka göra det i viss grad varje gång ni ber och mediterar, efter när ni använder ert sinne för att inpräglade er själssubstans och göra den samstämmig med den gudomliga intentionen.

Ert primära mål är fortfarande att nå autonomi, i dess fullaste bemärkelse och innebörd. Ni som grupp har gjort framsteg, men det finns fortfarande en hel del att uppnå. Allting beror på denna grundläggande förutsättning: din förmåga att respektera dig själv och upptäcka dina värden, din förmåga att älska och att finna den uppfyllelse du trängtar efter, ditt fullgörande av den andliga uppgift som du har trätt in i denna jord för, din upplevelse av den levande Guden inom och omkring dig, din förmåga att vara en sann ledare och att likaså vara en följare, och sist men inte minst din förmåga att släppa taget om sinnet och finna det inre rummet som är ditt riktiga hem och som ensamt kan förmedla evigt liv till dig och därmed avlägsna all rädsla från dig för alltid. Du kan inte överlämna dig till Guds vilja om du inte äger dig själv. Inte heller kan du verkligen finna och vara dig själv om inte ditt överlämnade till Gud är ovillkorligt.

Eftersom detta är en så grundläggande nödvändighet, behöver vi återigen använda en del tid till detta ämne, även om jag har sagt mycket kring det tidigare. Men jag ser fortfarande mycket motstånd mot att nå det mycket viktiga tillståndet där autonom jagförnimmel³ råder. Ni sukter fortfarande efter en auktoritetsfigur som tar över åt er när livet blir farligt, när era oundvikliga misstag tvingar er att betala priset för dem, när era oundvikliga ofullkomligheter skapar betingelser som ni behöver uppleva, utforska och förstå fullt ut på alla nivåer. Ni sukter fortfarande efter det ”perfekta livet” där ingenting av detta är nödvändigt. Ni lurar fortfarande er själva att tro att det är möjligt att undvika misstag och undvika att betala priset för dem. Denna illusion är farlig, i så mycket högre grad för att den är så subtil och så lätt kan slätas över. Sättet som denna villfarelse kan yttra sig på kan rationaliseras – och därmed förnekas.

³ Eng..”autonomous selfhood”, vilket också kan tolkas som autonom självständighet eller individuell identitet. Övers. anm.

Närhelst du är osäker och förvirrad kring dig själv, din omgivning, händelserna omkring dig, se det som ett tecken på att du fortfarande lider av denna villfarelse och därmed avsiktligt undviker att växa in i en full jagförnimmelse. Närhelst du gör uppror mot auktoritetfigurer, ta det som ett säkert tecken på att du fortfarande sukter efter den "rätta" auktoriteten, övermänniskan som skyddar dig från livets skiftningar och därmed från att uppleva din verklighet.

När det finns autonomi, finns det inte något behov av att göra uppror mot auktoriteter. Det finns ingen förvirring. Du har en klar uppfattning om vad som är sant och vad som är falskt och du kan därför hålla med eller inte hålla med utan uppror eller räddhågad underkastelse. Vägen till klarhet och förmågan att urskilja består i villigheten att söka, fråga, sondera, vara öppen, att utforska. En sådan kurs kräver tålmod snarare än snabba, färdiga svar rörande alla specifika frågor i ditt liv. Men den barnsliga, beroende personen avskyr det tålmodiga sättet att sondera och utröna, för detta innebär arbete. Den barnsliga beroende personen vill ha snabba, enkla svar och tenderar därför att dra förhastade slutsatser. När du är rädd för att göra misstag ifrågasätter du inte dina snabba slutsatser och det stela insisterandet på dem kommer på så sätt att spärra vägen till klarhet och sanning. Den resulterande inre förvirringen föder då motsvarande förvirrande upplevelser. Om kontakten med sätten på vilka dessa negativa och förvirrande upplevelser har skapats saknas, framstår livet som alltför svårt och orättvist. Du kräver då att en fullkomlig auktoritet ska ställa allting till rätta.

Ju mer högröstade dina protester för självständighet är, desto mer tvivelaktiga är de. Ju mer du behöver bevisa att du är en fri agerande individ och inte påverkad eller påverkbar, desto mer sannolikt är det att du avskyr verklig autonomi, att du inte vill ta fullt ansvar för ditt liv, dina upplevelser, dina beslut. Ju större upproret är mot dessa auktoritetfigurer i ditt liv som du anklagar för att förneka din jagförnimmelse, desto mer ogillar du dem i hemlighet för att inte leva upp till dina krav.

Vilka exakt är dessa krav? De är, som jag nämnde, att du är skyddad från att göra några misstag, från att behöva betala något pris och gå igenom några konsekvenser av dina misstag, förvrängningar, okloka beslut eller din negativitet. Du vill att en ofelbar nyckel överlämnas till dig som utrustar dig med denna typ av magi, medan du fortfarande förblir "fri". Denna "frihet" innebär att kunna göra vadhelst du vill, oavsett huruvida det är önskvärt för ditt verkliga jag eller för andra. Du vill inte uppleva någon frustration eller nödvändig disciplin. När dessa mål förblir oåtkomliga, ogillar och beskyller du auktoritetsfigurer, där du ofta anklagar dem för just motsatsen till vad du egentligen förväntar dig av dem. För att vara specifik så klandrar du dem för att göra intrång på din frihet när gränser sätts. Du vägrar att se att dessa gränser är verklighetens

gränser, gränser för livets lagar. Kanske omedvetet, ändå avsiktligt, skapar du en specifik förvirring där du förvränger begränsningarna som om gränser innebar slaveri.

Jag ber er alla att utforska denna aspekt inom er. Se om du kan hitta i vilken utsträckning den fortfarande kan finnas inom dig. Ställ också dig själv några djupt sonderande frågor. Är du verkligen villig att anta fullt ansvar för dig själv, med allt vad detta innebär? Har du helt försonats med det faktum att du fortfarande är ofullkomlig, att du inte kan undgå att göra misstag? Är du verkligen villig att betala priset för dem? Ju mer villig du är att göra det, desto lägre kommer priset att vara. Priset kommer att visa sig utgöra en språngbräda, en tröskel, en nödvändig lärdom.

Styrkan att göra detta kan endast komma från att överlämna sig till Guds vilja. Först då kan du verkligen stå i mitten av livet allteftersom det utvecklar sig runt omkring dig, där du aldrig flyr från det, aldrig förnekar det, aldrig använder andlighet som ett sätt att fly från det.

All dualistisk förvirring kommer att lösas upp när överlämnandet till Gud är genuint och när du är villig att vara ditt autonoma jag. Om detta fullföljs, kommer det inte längre att finnas någon förvirring kring individualitet kontra gemensamhet, kring att överlämna sig själv kontra jagförnimmelse och verklig självständighet. Sann jagförnimmelse skapar en social varelse som inte är på kant med sin omgivning. Denna slags person är tvärtom intimt förbunden med andra och bidrar alltid till dem. Sant autonoma människor kan vara starka ledare liksom villiga följare, eftersom deras syn är ogrumlad och deras jagförnimmelse är centrerad i den gudomliga verkligheten.

Om ni går igenom varje föredrag som jag har gett er hittills denna säsong, kommer ni att upptäcka en ton av en annan dimension som tidigare inte har berörts. Jag har öppnat nya vyer för er, även om ni kanske ännu inte är förmögna att ta direkta steg mot att uppnå dessa tillstånd. Men kunskapen om deras verklighet är viktig för er vid denna tidpunkt. Vad som hindrar er mest från att gå igenom dessa dörrar är just problemet med att fortfarande undvika fullt eget ansvar, full autonomi, full ansvarsskyldighet. Er frihet är direkt avhängig det. Er förmåga att släppa taget i styrka snarare än i svaghet, är avhängigt det.

Autonomi, eller avsaknaden av den, är naturligtvis alltid en fråga om grader. Många av er är fullt kapabla att stå på egna ben vad gäller att tjäna ert levebröd. Ni kan göra det på ett sunt och fruktbart sätt som ni därför i allmänhet gläds över. Inom detta område kan du vara realistisk och i stånd att acceptera att du också kommer att stöta på svårigheter, tristess eller tvister. Du kan ge ditt bästa vid sådana tillfällen. Det är just av den anledningen som du är framgångsrik och uppskattar ditt arbete. Men det kan finnas andra områden, mer subtila, inte så lätta att lägga märke till, där du fortfarande vill vara beroende och inte vara ditt eget jag. Det är upp till dig att utforska

dessa områden. En tydlig signal är hur du känner kring auktoritetsfigurer i ditt liv, hur du kan skilja mellan dem som du kan lita på och dem som du inte kan lita på. Vart går dina intensiva känslor? Dina positiva känslor kan tendera mot just dem som är inte att lita på, medan du ser med misstänksamhet på dem som uppmuntrar din autonomi och som förtjänar ditt förtroende.

Om du inte kan lita på dig själv, kan du aldrig veta vem som är trovärdig. Och du kan förstås inte lita på dig själv om du inte vet vilken del av dig själv som förtjänar att litas på. Alltför ofta vill du insistera på att den del inom dig som är mest barnslig, mest destruktiv, mest kortsynt, utgör det jag som är autonomt. Du vill tro att minsta motståndets väg och det som för stunden känns mest behagligt är liktydigt med din autonomi. Det kan ibland vara så, men ingalunda alltid. Du kan bara lita på dig själv om du har lärt dig att lyssna till den sanna inre auktoritet som är förmögen att säga nej till tillfälligt behag på grund av att det i det långa loppet besestrar dig.

Sann mognad – hälsa och jagförnimmelse – utgör förutsättningen för ett friskt och tillfredsställande liv som levs fullt ut. Den utgör grunden för andligt självförverkligande. Utan detta tillstånd måste andligheten förr eller senare vridas till i någon förvrängning, oavsett hur välmenande personen kan vara i början.

Man kan å andra sidan inte nå detta tillstånd av hälsa och autonomi enbart genom psykologiska medel. Era psykologer har den rätta idén och strävar mot detta mål när de närmar sig sina patienter. Men såvida man inte lär sig att det finns flera inre röster att lyssna till, såvida inte val görs vad gäller vilken röst som ska litas på eller avvisas, såvida inte dessa röster utforskas, kommer målet alltid att förbli flyktigt och bara en vacker teori. Det högre jagets röst är i själva verket ofta den svagaste i början, ändå behöver du lyssna mer på den än på den andra röstens högljudda larm som aldrig vill finna sig i någon frustration.

Det måste bli klart för er, mina älskade vänner, att bara en gemensamhet som består av autonoma personer är autonomt, tryggt och kreativt som en gruppentitet. I den nya tidsåldern tenderar allting i den riktningen. Hela ert samhälle kan transformeras i den grad att fler och fler individer utvecklas och når emotionell, mental och andlig mognad. När hela samhället, åtminstone som en övergripande inställning, representerar värden som uttrycker detta tillstånd, kommer inte ens de som kommer från de lägsta sfärerna, med destruktiva uppsåt och/eller andlig okunnighet, att kunna vålla stor förödelse på jorden. Deras inflytande kommer att lösas upp som snö i solen. Så är det inte nu, på grund av att alltför många människor längtar efter auktoritetsfigurer som tillåter allt och förbjuder inget, som lovar att ta bort livets alla svårigheter.

Djup, intensiv, realistisk kontakt med Kristus är möjlig på ett utökat sätt endast när det finns en sann autonomi i människans personlighet. Annars är vägen blockerad, upplevelsen är oåtkomlig,

rösterna är förvirrande. Idén om att helt överlämna sig till Gud blir förvirrande. Önskan om att överlämna sig till den falska auktoritetsfiguren som tillåter allt och inte sätter några gränser för minsta motståndets lag, som aldrig åsamkar någon frustration, som erbjuder denna slags utopi, skapar också en känsla av rädsla hos dem som på något sätt, i sitt inre väsen, vet om riskerna med ett sådant överlämnande. De svagare kommer att överlämna sig till de falska profeterna, som Bibeln säger. De något starkare, som fortfarande delvis befinner sig i detta ofärdiga tillstånd och samtidigt delvis strävar efter en verklig autonomi, är rädda för överlämnande i alla former. Vad de egentligen är rädda för och misstror är deras egen önskan om de falska profeterna som lovar vad de aldrig borde lova. Dessa löften kanske inte ges i så många ord, men de är underförstådda i deras budskap och når medvetandet hos dem som är mest sårbara på grund av sin ovillighet att ta befälet i sina egna liv.

Oavsett hur mycket du kan vara villig att överlämna dig till Guds vilja och därför till hans vägledning i vilken form den än kan ges till dig, kan alltså motståndet mot att göra det inte övervinnas om du inte upprättar en fullständig jagförnimmelse i alla områden i ditt väsen.

Ur utvecklingens perspektiv kan anden tränga in i materien i den grad som den andliga sanningen, den andliga lagen, den andliga hälsan är upprättad. Individens ansvar för sig själv är verkligen nyckeln till detta. När jaget blir starkare, kan mer av livet tränga in i materien, mer av anden kan födas i köttet. Du kommer att se, allteftersom du växer i resning genom att erhålla jagförnimmelse, att mer av ditt verkliga väsen föds in i din fysiska manifestation. Fler talanger kan träda fram som du inte alls kände till innan. Plötsligt visar sig en ny visdom, en ny förståelse och förmåga att känna och älska, en styrka som du hittills inte har förnummit växer fram inom dig. Alla dessa manifestationer är det verkliga du som lever i det inre rummet – den verkliga världen. Allteftersom du gör plats för dessa aspekter, kommer de att pressa sig in i materiens liv och du kommer att uppfylla din del i utvecklingsplanen. Dessa inställningar växer inte från utsidan; de läggs inte till dig. De är ett resultat av att ditt yttre, manifesta väsen gör plats för det inre, ännu icke-manifesta väsendet. Detta sker genom växandets process, det hårda arbete som ni tar er an på denna väg. Och efter en viss punkt i utvecklingen, kan det få hjälp på vägen genom att fokusera på den inre tomheten, tills ni upptäcker att tomheten är en illusion. Den är en fullhet, en rik, praktfull värld. Ni kan få allting ni behöver från denna inre källa och översätta det till yttre upplevelse.

Kristus har kommit i många former, många gånger, som olika upplysta, genom tiderna. Men aldrig har han kommit så helt och fullt, så frigjort som i Jesus. Ni kan se att det även här en fråga om i vilken grad anden kan strömma in genom materien, hur obehindrad materien behöver bli för att ett maximum av ande, av liv, av medvetande ska kunna manifesteras som materia. Det kommer en tidpunkt i utvecklingen när den sfär som ni nu bebor, ger efter för anden så mycket att materien

helt kommer att ha förändligats. Materien kommer inte längre att utgöra ett hinder för anden. Tomrummet kommer att vara fyllt med liv.

Genom att närma er tomrummet utan rädsla, avlägsnar ni också ett hinder för livet. Att fokusera på det inre rummet innebär, till att börja med, att närma sig det som tycks framstå som tomhet. Genom detta tomrum når ni andens fullhet, livets fullständighet i dess rena, obehindrade form. Detta livsstoff inrymmer alla möjligheter till uttryck, till manifestation. Glädjen att uppleva den här verkligheten är större än någon annan. I denna glädje finns er samhörighet med Skaparen, där ni verkligen är ett.

Ni kan se, mina vänner, att ingenting i er personlighet, ingen aspekt av den, är obetydligt när det gäller skapelse och utveckling. Det finns inte något sådant som ”bara en psykologisk aspekt”. Varje inställning, varje sätt att tänka, känna, vara och reagera återspeglas direkt på er delaktighet i tingens större ordning. Genom att veta detta, kanske ni finner det lättare att ge ert liv, ert arbete på denna väg, era strävanden ett större värde. Ni lär er att förena en godtycklig dualitet – andliga kontra världsliga angelägenheter.

Gör plats för det obehindrade livet, för den obelastade anden! Låt den fylla varje del av ditt väsen så att du till slut vet vem du verkligen är. Ni är alla välsignade, mina allra käraste vänner.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12